

ומסקינן: תיקו. (36)

יתיב רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש. נפק מילתא מבינייהו:

אנפ אדם את הבהמה בסומניב, ושחט — פסולה.

ניקב הקנה למטה מן החזה, במקום שאינו ראוי לשחיטה, נידון כריאה, שנקב בכל שהוא אוסר אותה, ואינו נידון כוושט, שאינו נאסר עד שינקב רובו.

וכיון דעסקינן בניקב הקנה למטה מן החזה, מביאה הגמרא ענין של החזה לגבי דין קרבן שלמים.

תנו רבנן: איזהו "חזה"? והיינו, מה נכלל בחזה של קרבן שלמים, שמצוה ליתנו לכהנים?

זה אותו חלק תחתון בבהמה או בצאן הרואה את הקרקע. והיינו, החלק הקדמי התחתון של הבהמה, עד הסחוס של ראשי הצלעות ועד בכלל. אך אין שוברים את הצלעות עצמן [ראה ציור בספר שיחת חולין].

וחלק זה מוגדר, כאשר תולים את הבהמה להפשיטה, כשראשה כלפי מטה:

למטה, עד הצואר. אבל ממקום שמתחיל שיפוע הצואר כלפי מעלה אין זה בכלל חזה.

למעלה, עד מקום הכרס.

וכדי להגיע עד למקום הכרס הרי הוא חותך

גם את שתי הצלעות הקטנות העליונות משתי דפנות אילך ואילך. והיינו, שחותך צלע אחת מכאן וצלע אחת מכאן [והן שתי הצלעות שמשני צידי הקנה, במקום כניסתו אל הריאה].

וחזו חזה הניתן לכהנים.

שנינו במשנה: ניקב קרום של מוח:

רב ושמואל דאמרי תרוייהו: ניקב קרמא עילאה, הקרום העליון שעוטף את המוח, והנמצא מתחת לעור, אף על גב דלא אינקיב תתאה, הקרום הרך שהמוח מונח בתוכו.

ואמרי לה: עד דאינקיב תתאה.

אמר רבי שמואל בר נחמני: וסימניך, דבעינן שינקב הקרום הרך התחתון: חייטא [שק], דמתנח ביה מוחא.

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי: כנגדו, בביצים — ניכר!

והיינו, שניתן להבחין בין שני הקרומים, הקרום העוטף והקרום הדק שהמוח רובץ בו, כשמשוים את שני קרומי המוח לשני הקרומים בביצים של זכר. שבשני הקרומים בביצים ניכר ההבדל בין הקרום שעוטף את הביצים לקרום שהביצים רובצים בו.

אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: איזהו מוח שנקב כל שהוא מטריף בו?

כל מה שבקדירה, בגולגולת, לפני שיצא לחוט השדרה, הריהו נדון כמוח. אבל אם התחיל למשוך מן הקדירה לצאת לחוט